

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17C/385/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112232149
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vavreková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6112232149.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci navrhovateľa Československá obchodní banka, a. s., so sídlom Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, Česká republika, IČO: 00001350, zast. Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom so sídlom Mikulášska 29, 811 01 Bratislava, adresa pre doručovanie Táboritská 23/1000, 130 00 Praha 3, Česká republika, proti odporcovi V. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L., t. č. bytom J. X, XXX XX F. X, Č. K., štátny občan SR, o zaplatenie 65.704,30 Kč s príslušenstvom, o zastavení konania, takto

rozhodol:

Súd konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod spis. zn. 17C/385/2013 z a s t a v u j e pre nedostatok právomoci.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Súd v r a c i a navrhovateľovi zaplatený súdny poplatok uhradený na účet tunajšieho súdu zapísaný pod položkou registra 2311 sumu 156,00 Eur.

Súd ž i a d a Daňový úrad Bratislava, so sídlom Bratislava, Ševčenkova 32, aby vrátil navrhovateľovi zaplatený súdny poplatok uhradený na účet tunajšieho súdu zapísaný pod položkou registra 2311 vo výške 156,00 Eur v lehote 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 28. 12. 2012 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 65.704,30 Kč s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že dňa 02. 05. 2008 bola medzi navrhovateľom a odporcom uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXR, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru do výšky úverového limitu 50.000,- Kč. Odporca poskytnutý úver vyčerpal dňa 02. 05. 2008. Zmluvou sa odporca zaviazal splatiť vyčerpaný úver v 60 anuitných splátkach vo výške 1.091,- Kč splatných vždy k 18. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 18. 06. 2008 a posledná dňa 18. 05. 2013. Odporca povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne neplnil, neuhradil dojednané pravidelné anuitné mesačné splátky a účtované poplatky, a to ani napriek písomným upomienkam a výzvam na zaplatenie dlžných splátok zo strany navrhovateľa. Vzhľadom na to, že odporca povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere naďalej riadne neplnil, navrhovateľ mu listom zo dňa 18. 01. 2010 oznámil, že pohľadávka vzniknutá zo zmluvy o úvere je splatná ku dňu 18. 01. 2010 a vyzval ho na úhradu. Odporca splatnú pohľadávku, ktorá ku dňu odoslania oznámenia predstavovala čiastku 42.975,94 Kč, navrhovateľovi neuhradil. Ku dňu 09. 12. 2012 pohľadávka navrhovateľa predstavuje sumu 65.704,30 Kč, pozostávajúcu z nesplatennej istiny vyčerpaného úveru 39.371,20 Kč, nesplatených úrokov 10,90 % z nesplatennej istiny vo výške 13.857,99 Kč, úroku z omeškania v zákonnej výške 10.445,11 Kč a nesplatených poplatkov vo výške 2.030,- Kč. Súčasťou návrhu na začatie konania bola aj fotokópia

Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXR, podpísaná medzi navrhovateľom a odporcom dňa 02. 05. 2008 v F. Y. Č. K..

Dňa 18. 11. 2013 súd doručoval odporcovi opis návrhu spolu s príslušnými poučeniami prostredníctvom Obce L. v zmysle § 5 zákona č. 253/1998 z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov. Dňa 09. 12. 2013 sa súdu vrátila zásielka adresovaná odporcovi s tým, že Obec L. oznámením na úradnej tabuli upozornila odporcu, že mu má byť doručená písomnosť, odporca si však zásielku nevyzdvihol. Dňa 18. 11. 2013 súd doručoval odporcovi opis návrhu spolu s príslušnými poučeniami zároveň na adresu J. X, XXX XX F. X, Č. K. s tým, že zásielka adresovaná odporcovi sa súdu vrátila dňa 13. 12. 2013 s označením pošty „nevyžiadané“. Súd za účelom zistenia aktuálnej adresy odporcu taktiež dožiadal o súčinnosť Obvodní soud pro Prahu 7, pričom z oznámenia Obvodného soudu pro Prahu 7 mal súd za preukázané, že k osobe odporcu nie sú v centrálnej evidencii osôb vedené žiadne záznamy. Súd zistil, že pobyt totožného odporcu bol zisťovaný už v konaniach vedených na tunajšom súde pod spis. zn. 9C/336/2012 a pod spis. zn. 9C/169/2013. Súd zo spisu tunajšieho súdu 9C/169/2013 zistil, že v predmetnom konaní súd zisťoval pobyt odporcu, pričom z oznámenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Slovenská Ľupča zo dňa 24. 09. 2013 vyplýva, že príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru R. Ľ. bolo na Obecnom úrade L. zistené, že odporca sa v obci nezdržiava od roku 2003, dňa 23. 07. 2009 bol prihlásený na trvalý pobyt na adrese „L.“. Z oznámenia Obce L. zo dňa 24. 09. 2013 súd zistil, že odporca je od roku 2009 prihlásený na trvalý pobyt „L.“, v obci sa však už roky nezdržiava a jeho adresa pobytu im nie je známa. Súd z oznámenia Okresného soudu v F. zo dňa 01. 10. 2013 zistil, že odporca má v Č. K. evidovaný pobyt na adrese J. X, XXX XX F. X, na ktorej adrese bolo vykonané šetrenie justičnou strážou tamojšieho súdu. Odporcu sa síce nepodarilo zastihnúť, na mieste však bolo zistené, že sa tu nachádza zvonček označený priezviskom „M.“, je teda možné predpokladať, že sa na tejto adrese zdržiava. V predmetnom konaní uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/169/2013-71 zo dňa 25. 10. 2013 súd konanie zastavil z dôvodu nedostatku právomoci slovenských súdov vo veci konať. Súd zo spisu tunajšieho súdu 9C/336/2012 zistil, že v predmetnom konaní spolumajiteľ domu na J. XX, F. R. údu oznámil, že odporca mal na tejto adrese prenajatý byt. V predmetnom konaní uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/336/2012-56 zo dňa 14. 02. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/216/2013-69 zo dňa 27. 05. 2013 súd konanie zastavil z dôvodu nedostatku právomoci slovenského súdu vo veci konať.

V prípade, že v konaní vystupuje účastník, ktorý má bydlisko mimo územia Slovenskej republiky, ide o tzv. konanie s cudzím prvkom, kedy na prejednanie právnej veci s takýmto prvkom musí byť splnená základná podmienka, a to podmienka právomoci súdu na konanie. Právomoc súdu môže byť založená buď mnohostrannou či dvojstrannou medzinárodnou zmluvou alebo právnymi predpismi Európskej únie, ktoré majú prednosť pred zákonom, prípadne právomoc súdu na konanie môže byť založená zákonom v prípade neexistencie uvedených noriem. V danom prípade súd aplikoval ustanovenia NARIADENIA RADY (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach /ďalej len „nariadenie Brusel I.“/.

Podľa § 103 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa článku 15 ods. 1 písm. b) nariadenia Brusel I., vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod. 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru.

Podľa článku 4 ods. 1 nariadenia Brusel I., ak žalovaný nemá bydlisko na území členského štátu, právomoc súdov každého členského štátu sa určí podľa právneho poriadku tohto členského štátu, ak neustanovia niečo iné články 22 a 23.

Podľa článku 16 bod. 2 nariadenia Brusel I., druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Podľa článku 59 nariadenia Brusel I., na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadá žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu. Ak účastník nemá bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, potom na určenie, či má účastník bydlisko v inom členskom štáte, súd použije právny poriadok tohto členského štátu.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. Občianský zákoník, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy kúpne, zmluvy o dielo, prípadne iné zmluvy, pokiaľ zmluvnými stranami sú na jednej strane spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ.

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Sb. Občianský zákoník, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Sb. Občianský zákoník, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu svojho povolania.

Podľa článku 7 ods. 2 druhá veta zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Predpokladom tohto, aby konanie mohlo prebehnúť a súd mohol vydať rozhodnutie je splnenie všetkých procesných podmienok vyžadovaných zákonom. Medzi základné procesné podmienky, ktoré je súd povinný skúmať ex offico a to v každom štádiu konania, je skutočnosť, či v danej veci, či už vzhľadom na predmet sporu, prípadne vo vzťahu k účastníkom konania, je daná jeho právomoc vec prejednať a vo veci rozhodnúť. Prekážka nedostatku právomoci je prekážkou konania, ktorá je neodstrániteľná, čoho procesným dôsledkom je, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci a konania o návrhu, ktorý nespadá do ich rozhodovacej právomoci, podľa ustanovenia § 104 ods. 1 O.s.p., zastaví.

V danej veci mal súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom sa jedná o vzťah spotrebiteľský a nepochybne s cudzím prvkom, preto bola namieste aplikácia nariadenia Brusel I. Právomoc súdu na konanie vo veciach spotrebiteľských zmlúv je upravená v článku 15 a nasl. Nariadenia Brusel I. a jedná sa o obligatórnu príslušnosť, dôsledkom jej nerešpektovania je neuznanie rozhodnutia

(čl. 35 ods. 1 nariadenia Brusel I.). V tomto prípade navrhovateľ označil ako miesto bydliska odporcu adresu v Slovenskej republike, a to L., L. XXX. Súd však zistil, že odporca mal na uvedenej adrese nahlásený trvalý pobyt do 23. 07. 2009, od kedy má nahlásený trvalý pobyt len „L.“. Súd má však z oznámenia Obce L. preukázané, že na adrese uvedenej navrhovateľom v návrhu na začatie konania sa odporca dlhodobo nezdržiava, vôbec sa nezdržiava v obci L.. Súd zo spisov tunajšieho súdu spis. zn. 9C/336/2012 a spis. zn. 9C/169/2013 zistil, že odporca má bydlisko v Č. K.. Rovnako k uzavretiu Zmluvy o úvere č. 002750594R došlo v Č. K., Y. F.. V zmysle ustálenej judikatúry obsah pojmu bydlisko nie je totožný s obsahom pojmu trvalý pobyt, ktorý používajú predpisy správneho práva upravujúceho evidenciu obyvateľov. Bydliskom fyzickej osoby sa rozumie obec, v ktorej táto osoba býva s úmyslom trvale sa tu zdržiavať. Bydliskom je hlavne miesto, kde má fyzická osoba svoj byt, rodinu, prípadne kde pracuje, ak tam tiež býva. V zmysle rozsudku Súdneho dvora ES zo dňa 17. 11. 2011 vo veci C-237/10, podľa ktorého ak nie je známe bydlisko žalovaného - spotrebiteľa a súd nemá dôkazné indície, že spotrebiteľ má bydlisko mimo územia EÚ, potom sa uplatní kritérium posledného známeho bydliska spotrebiteľa. Z vykonaného šetrenia vyplýva, že posledné známe bydlisko odporcu bolo v Českej republike, kde mal tento prenajatý byt. Na základe vyššie uvedeného bol preto súd nútený s ohľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy konanie zastaviť pre nedostatok právomoci.

Na základe vyššie uvedených skutočností mal súd preukázané, že už v čase podania návrhu na začatie konania /t. j. dňa 28. 12. 2012/ nemal odporca bydlisko na území Slovenskej republiky. Z článku 16 bodu 2 nariadenia nepochybne vyplýva, že druhý účastník zmluvy /dodávateľ/ môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. V zmysle uvedeného je teda nepochybné, že slovenské súdy nemajú právomoc vec prejednať, pretože spotrebiteľ /odporca/ nemá bydlisko na území Slovenskej republiky.

Na základe vyššie opísaného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, že konanie pre nedostatok právomoci zastavil.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd zároveň rozhodol podľa § 11 ods. 1 druhá veta v spojení s § 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia súdu. Poplatok sa taktiež vráti, ak súd vráti návrh navrhovateľovi pre nedostatok právomoci. Poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti sa vráti, ak bola námietka zaujatosti uplatnená odôvodnene; ak poplatok v takomto prípade ešte nebol zaplatený, súd uznesenie o uložení povinnosti zaplatiť poplatok zruší. O vrátení poplatku rozhodne i bez návrhu súd, ktorý bezdôvodne zaplatený poplatok prevzal.

Podľa § 11 ods. 6 citovaného zákona, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatený poplatok, súd alebo orgán štátnej správy súdov zašle odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka, ktorý poplatok alebo preplatený poplatok vráti.

Na základe týchto citovaných zákonných ustanovení, rozhodol súd o vrátení súdneho poplatku vo výške 156,00 Eur prostredníctvom miestne príslušného Daňového úradu Bratislava, so sídlom Ševčenkova 32, P.O.BOX 154, 850 00 Bratislava.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení dvojmo (2) na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd vyhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.